

Какъ приятно ще бжде !

Ще дойдешъ при менъ,

ще ми викнешъ :

„И ти билъ си модеренъ !

Вижъ стихътъ

какъ сече се

съ брадва :

— Другари,

при васъ съмъ,

краката ми

съ маршъ непривикнали,

днесъ крачатъ

отмърено :

вашата

радостъ

ме радва !“ ...

Тъй приказвахъ си

въ стаята

и си мислѣхъ

че бѣбря

съ Верлена ;

но се сепнахъ внезапно

и си спомнихъ

че е умрѣлъ ...

Вдигнахъ погледъ

да го видя

поне на стената студена,

ала праздна бѣ тя : —

отъ години

ликтъ му бѣхъ снелъ.